

Sygn. akt IV Ka 336/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2021 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodnicząca:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Magdalena Telesz

przy udziale J. P. Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2021 r.

6sprawy T. G.

7syna W. i Z. z domu K.

8urodzonego (...) w B.

9oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 kk

10na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

12z dnia 17 lutego 2021 r. sygnatura akt VI K 1210/19

14uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 336/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 lutego 2021r. sygn. akt VI K 1219/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji				
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.	T. G.	W dacie poprzedzającej stawiany mu zarzut nie posiadał bujnego owłosienia głowy.	Fotografie z wizerunkiem oskarżonego z lat 2014-2015 przedstawione na rozprawie apelacyjnej w dniu 16 czerwca 2021r, kserokopie dowodu osobistego i prawa jazdy oskarżonego	z 538 i nast.
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	fotografie	Utrwalony wizerunek oskarżonego jako mężczyzny pozbawionego bujnego owłosienia i z wyraźnymi cechami łysienia głowy jest oczywisty.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla				

ustalenia faktów)			
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>- naruszenie prawa procesowego m.in. art. 2 § 1 pkt 1 oraz § 2 kpk oraz art. 374 kpk wskazującego, że sprawca winien zostać wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności, a osoba niewinna nie powinna odpowiadać, a podstawą rozstrzygnięcia powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne i związaną z tym <u>przedwczesność wyroku</u> wynikającą z faktu, że ani w trakcie postępowania przygotowawczego w sprawie, ani w toku postępowania sądowego- nie podjęto w rzeczywistości <u>ani jednej</u> czynności, aby wyjaśnić prawdę materialną- nie wykonano jakiegokolwiek czynności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

procesowej, którą można było i koniecznie należało wykonać, aby wyjaśnić istotę sprawy - obrona wskazuje tu m.in.: czynności oględzin, okazania, czynności konfrontacji współoskarżonych- by przy tak odmiennych stanowiskach uczestników czym wyjaśnić ich właściwe role. Więcej- Sąd naruszył przy tym art. 4 i 9 kpk, 167 kpk, 374 kpk- w ten sposób, iż wbrew oczywistej potrzebie nie zarządził i nie przeprowadził czynności procesowej w postaci m.in. okazania świadkowi J. osób prowadzących samochody, które w krytycznym czasie przyjechały na jego posesję, a przedstawiciel których z nim rozmawiał i czynił wszystkie ustalenia, co do sprzedaży drewna

- nie ustalono kto komu w krytycznym czasie wypłacał pieniądze oraz kto te pieniądze rozdzielił między

znajdujące się tam osoby;

- nikt nie okazał asygnaty kolejnym uczestnikom zdarzenia asygnaty, tak aby wyjaśnić kto z nich, jaką wiedzę posiadał;

- nikt nie wyjaśnił dlaczego zakupiona część drewna została przez p. J. otulona plandeką;

- nikt też nie wyjaśnił, czy (zgodnie z oświadczeniami osk., S.- p. G. był starym znajomym p. J.);

- świadkom zdarzenia z (...) nie okazano osób, które w krytycznym czasie załatwiały asygnatę.

Brak wyjaśnienia przedmiotowych okoliczności, które mają dla sprawy zasadnicze znaczenie- już na etapie złożenia aktu oskarżenia praktycznie uniemożliwił Sądowi podjęcie decyzji merytorycznej. W toku postępowania sądowego- okoliczności tych również nie wyjaśniono i dlatego zaskarżony wyrok nie może się ostać.

	<p>Zarzucam także:</p> <p>- błąd w ustaleniach faktycznych Sądu przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu T. G. winnym zarzucanego mu czynu, więcej- uznaniu go za organizatora porozumienia, co do wspólnego popełnienia przestępstw- na co nie pozwalał zebrany w sprawie niekompletny materiał dowodowy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>- Słusznie zarzucił apelujący obrońca niedostateczne wyjaśnienie sprawy na etapie postępowania przygotowawczego, zaniechanie także i przez sąd I instancji wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych, co skutkowało oparciem zaskarżonego wyroku o - co najmniej niepełne - ustalenia faktyczne</p>			

w odniesieniu do oskarżonego T. G. w zakresie przypisanego mu współudziału kradzieży wyciętego drewna, kwalifikowanej z art. 278 § 1 kk.

- Nie wyjaśnił sąd I instancji rozbieżności dowodów osobowych, przez co przyjęte ustalenia faktyczne nie mogą zostać zaakceptowane jako prawdziwe (art. 2 § 2 kpk) a tym samym za prawidłową podstawę faktyczną wyroku. W szczególności dowody dotychczas przeprowadzone nie uprawniają do wniosku wywiedzionego przez sąd I instancji, że cyt." Wszelkie "formalności" związane ze sprzedażą - począwszy od zaoferowania drewna do sprzedaży, poprzez pertraktacje co do ceny sprzedaży - z M. J. załatwił oskarżony T. G....".

- Oskarżony przyznał, że w czasie i miejscu wskazanym w akcie oskarżenia, został wynajęty przez

znajomego,
skazanego już A.
C. do przewiezienia
drzewa.

Wykorzystując
samochód C. (...) (którego był kierowcą), z A. C. i kilkoma mężczyznami, których nie zna, pojechał do lasu, na miejsce wskazane przez A. C.. Tam pocięte drzewo, leżące na stosie, zostało załadowane przez tych mężczyzn załadowane do auta a następnie oskarżony- w towarzystwie tych mężczyzn - przewiózł drzewo na posesję w B., wskazaną mu przez mężczyznę towarzyszącego A. C.. Na tej posesji drzewo zostało wyładowane, w to miejsce wykonał jeszcze 2 kursy, za co otrzymał 300 złotych. Oskarżony nie zajmował się załadunkiem ani wyładunkiem drzewa ani sprzedażą. Nie miał wiedzy ani nawet przypuszczenia, że drewno może pochodzić z kradzieży. Był przekonany o legalności przewozu, bo w L. mężczyźni udali się, jak twierdzili do

leśniczego, po jakiś kwitek (k. 452v, 242 akt).

- Dwaj skazani D. P. (k. 294) i M. G. (k. 268, 288) nie przyznali się do winy, pierwszy z nich wyjaśnień nie złożył a drugi wymieniony w wyjaśnieniach nie podał żadnych okoliczności dotyczących oskarżonego T. G., wskazując, że takiej osoby nie zna.

- Skazany A. C. słuchany w dochodzeniu (przed sądem wyjaśnienia odczytano) wskazał na skazanego K. S. jako organizatora kradzieży, nadto w istocie przyznał okoliczności podawane przez oskarżonego T. G. (wyjaśnienia k. 373), tj. że wynajął oskarżonego do przewozu drzewa, załatwionego legalnie, najpierw pojechali do leśniczego, żeby sobie załatwić kwit a potem pojechali do lasu. Oskarżony T. G. nie brał udziału w załadunku, jedynie woził to drzewo z lasu do B. (gdzie czekał u klienta A. C.), ale nie miał wiedzy, że jest kradzione.

- Do winy przyznał się jedynie skazany K. S. (k. 233-235, 435, wyjaśnienia odczytano na rozprawie), ale wedle jego wyjaśnień busa załatwiali albo M. G. albo D. P., on sam kierującego busem nie znał, on też drzewa nie ładował ani nie wyładowywał, drzewo zostało sprzedane znajomemu M. G., pieniądze za drzewo wziął M. G., który był głównym organizatorem kradzieży.

- Skoro zatem wskazani wyżej dwaj współsprawcy kradzieży przedstawili sprzeczne okoliczności co do udziału poszczególnych osób w przestępstwie, bo A. C. obciążył inicjatywą K. S., zaś K. S. wskazał na M. G., ale jednocześnie obaj wykluczali wiedzę oskarżonego T. G. o pochodzeniu drzewa z kradzieży i czynny udział w transakcji sprzedaży, to zważywszy na treść zeznań nabywcy przedmiotowego drewna świadka M.

J. (k.206-207, 255)
że drewno zakupił
od nieznanego mu
mężczyzny w wieku
35 - 40 lat,
postawnego, który
był kierowcą
samochodu i z
którym cyt.
„załatwiał wszystkie
sprawy”, należało
jeszcze na etapie
postępowania
przygotowawczego
okazać ustalonych
sprawców
świadkowi M. J.,
celem ustalenia, z
którym z nich
załatwiał transakcję,
czy był to oskarżony
T. G. (prowadzący
busa) czy też inny
typowany sprawca.

- Niestety sąd
I instancji wobec
zaistniałych
rozbieżności wersji
świadka M. J.
oraz oskarżonych T.
G., K. S. i A.
C. poprzestał na
odczytaniu
wyjaśnień dwóch
ostatnich, nie
wezwał ich na
rozprawę, choć
powinien, uznać
obecność za
obowiązkową (art.
374 § 1 kpk)
i sprzeczności nie
wyjaśnił.

- Konieczność
wyjaśnienia tych
sprzeczności nabiera
dodatkowego
wymiaru wobec

treści zeznań świadka M. J., który na rozprawie w dniu 4.11.2020r. potwierdził dotychczasowe zeznania, ale i uzupełnił opis sprzedającego drzewo kierowcy samochodu, jako mężczyzny o cyt. „bujnej czarnej fryzurze” (k. 453), jednocześnie jednak nie zidentyfikował tej osoby jako oskarżonego T. G., obecnego na rozprawie cyt.: „ja nie wiem co to jest za człowiek... nie rozpoznaję oskarżonego”.

- Sąd I instancji dyskredytując linię obrony oskarżonego oczywiście co do zasady słusznie zaznaczył, iż wygląd zewnętrzny można zmienić dość łatwo, zwłaszcza fryzurę, ale nawet jeżeli od daty zarzucanego czynu 3 marca 2015r. do rozprawy w dniu 20 listopada 2020r. upłynęło ponad 5 lat, to stwierdzenie przez sąd orzekający zdecydowanej zmiany wyglądu zewnętrznego przez oskarżonego musi wynikać z konkretnych dowodów, których przecież sąd nie

<p>wskazał. W takiej sytuacji dowodowej istotnego znaczenia nabierają argumenty apelującego co do cechy miernego owłosienia głowy oskarżonego, uwidocznionych na kserokopiach dokumentów (dowodu osobistego i prawa jazdy k. 538 akt) oraz fotografiach oskarżonego przedstawionych do akt na rozprawie apelacyjnej w dniu 16 czerwca 2021r.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie, sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, w czasie którego wyjaśnione zostaną drobiazgowo wszystkie okoliczności czynu i ujawnieni właściwi sprawcy.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Konieczność przeprowadzenia</p>		

przewodu sądowego w całości.	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

5-3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Trafność zarzutów apelacyjnych.			
0.15.3.2. Zapratrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
<p>W celu wyjaśnienia okoliczności udziału oskarżonego T. G. w zarzucanym mu przestępstwie należy:</p> <p>1. przeprowadzić bezpośredni dowód:</p> <ul style="list-style-type: none"> - z wyjaśnień oskarżonego T. G., - z zeznań w charakterze świadków : A. C., M. G., D. P. i K. S. (którym już nie przysługuje prawo do odmowy zeznań) i M. J. <p>na okoliczność dokonanej kradzieży drewna, podziału ról i konkretnych czynności podejmowanych przez każdego z nich, zwłaszcza ustalenia</p>			

osoby, która
prowadziła
transakcję sprzedaży
przedmiotowego
drewna świadkowi
M. J.,

2.w razie
utrzymywania się
istotnych
sprzeczności w
relacjach świadków i
oskarżonego
dokonać
niezbędnych
konfrontacji,

3. przeprowadzić
dowód z fotografii
dokumentujących
wizerunek
oskarżonego przed
datą stawianego mu
czynu i dokumentów
osobistych
oskarżonego T. G.,
przedłożonych przez
obrońcę
oskarżonego (k.538
i nast. akt),
celem weryfikacji
ewentualnej zmiany
wyglądu
oskarżonego od
daty czynu i
skonfrontować te
dane z zeznaniami
świadka M. J. w
zakresie opisu cech
wyglądu
zewnątrznego osoby
sprzedającej drzewo
świadkowi,

4. w zakresie
pozostałych
zawnioskowanych
dowodów może
poprzestać na ich

ujawnieniu (art. 442 § 2 kpk), 5. ocenić całokształt przeprowadzonych dowodów zgodnie z kryteriami art. 7 kpk.	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
6. Koszty Procesu	
7. PODPIS	
SSO Ewa Rusin	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie oskarżonego za współudział w kradzieży		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana